

Spre întîmpinarea abuzului de potestate, se decise prin unŭ plebiscitŭ la anulŭ Remei 412, ca nimene se nu pŏtă ocupă aceeași directoriă de cătŭ după unu intervallŭ de decē anni, înse cândŭ se arretă necesitatea de a avé ómenī încercați în fruntea armatei, li se prelungiă puterea (*impevium prorogabatur vel propagabatur*) pentru purtarea resbellului, fŏră de a li se prelungi magistratura. Décă muriă unulŭ dintre consuli în cursulŭ anului directoriei selle, atunci se allegea altulŭ în loculŭ lui, *Consul suffetus*, pentru restulŭ anului. Ȳiaa întrării consulilorŭ în directoria lorŭ fu fŏrte diversă pîno la resbellulŭ II punicŭ, și se strămută de cîte orī consuli esșiă mai înainte de terminŭ din funcțiunea lorŭ, și de cîte orī se întimplă unŭ interregnŭ, fiindŭ că consuli ce urmă, totŭ voiă se guverne unŭ annŭ întregŭ. De la anulŭ R. 601 se desipse ântăiă ȳi a lunei lui Januariŭ pentru întrarea lorŭ în directoriă. — La anulŭ R. 573, tribunulŭ L. Villiŭ propuse legea annale (*lex annalis*), în urmă căreia totŭ cellŭ ce pre-tindea a intra în demnitate mai înaltă, debea se fiă servitŭ 10 anni la milițiă, și se fiă adjunsŭ în etatea de 37 anni pentru edilitate, 40 pentru pretură, și 43 pentru consulatŭ. Dară și acéstă lege sufferi escepțiunei pentru casuri de importanțiă.

Pre lŏngă pretoriulŭ urbanŭ (*praelor urbanus*) se mai creă unŭ allŭ doilé pretoriŭ pentru cauzele străinilorŭ între dînsi și cu cetățianii romanī (*praetor peregrinus*, a. R. 511). Scurtŭ timpŭ după aceea se mai înființiară patru pretori pentru administrarea provinciilorŭ doi pentru Sicilia, și Sardinia (a. R. 526), și doi pentru celle douē Ispanie (a. R. 556), cari cu tŏte acestea renânea la Roma în cursulŭ anului directoriei lorŭ, ca președinți la judeciile criminali perpetue (*quaestiones perpetuae*), cari se organisasseră pentru crimile ce se întimplă mai a dese orī, în loculŭ judecătîlorŭ ce se făcea prin comițiile centuriate. Celle 4 judecătî